

var nogen ordfører, der ikke nævnte dyrevelfærd. Og et flertal af dem, der sagde noget positivt om dyrevelfærd, syntes også at være indstillet på at gribe til de nødvendige midler, altså en regulering, f.eks. via transporttid.

Og der synes jeg i øvrigt – jeg tror, det var hr. Ole M. Nielsen, der nævnte det – at forslaget om 3½ time, som vi stiller op, måske i virkeligheden er for slapt. Jeg har også oplevet vores forslag som for slapt på det punkt. Men jeg tænkte, at der må jo da være nogle steder, hvor vi prøver på at formulere en meget høj grad af her og nu-realisme, og det var jo da kun fornøjeligt, hvis jeg kan blive overhalet indenom af en mere skrap linje. Det vil jeg hilse meget velkommen.

Så nogle specifikke kommentarer til de enkelte. Jeg synes, det er meget interessant, hvad det er for et rum, ministeren befinder sig i. Ministeren, der har det store økologiske hjerte, og som på den ene side har nogle, synes jeg, flotte bekendelser til økologien, som jeg har fulgt både i skrift og tale, og på den anden side jo holder meget stærkt fast ved – eller forbavsende stærkt ved – at det er forbrugerne, der skal regulere.

Og dette synspunkt står jo så over for den barske virkelighed, der hedder, at vi i hvert fald inden for fødevarerindustrien – også inden for hovederhvervet, altså landbruget – står over for nogle centraliseringer og koncentrationer, som jeg har meget, meget svært ved at se, hvordan vi skal forene med en konsekvent økologisk tanke. Altså en økologisk tanke, der foldes ud også inden for industrien.

Men jeg lytter gerne til, hvordan man i øvrigt vil gøre det fra ministerens side. Selv har jeg ikke fantasi til at forestille mig andet, end at det fordrer en skarp regulering. Men en regulering, hvor folk til gengæld kan folde sig ud og langt flere kan folde sig ud end i dag, hvor det jo primært er de store koncerner, hvad enten de kalder sig andelsejede eller aktionærejede, der er underlagt markedskræfternes vilkår, uanset hvad det er for en selskabsform, de har.

Hr. John Vinther har jeg kommenteret. Der var vel en eller anden grad af sympati med hensyn til dyrevelfærd. Det svar som i virkeligheden for mig nok var – jeg bliver nødt til at sige det – mest skuffende, det var i virkeligheden SF's, fordi man dér synes at have en meget lille vilje til at opstille krav om, hvordan vi bryder med markedskræfterne.

Men jeg noterede, at vi har en enighed på forskellige leder omkring dyrevelfærd og også omkring ønsket om at få demokratiske slagterier,

mejerier til at blomstre frem, og jeg vil selvfølgelig se, om det kunne bære en beretning af en eller anden karakter.

Til fru Vibeke Peschardt: Jeg synes, det er interessant, der er én i den her sal, der har været opmærksom på den brændte jords taktik, været opmærksom på de salgsklausuler, der ligger, og det er fru Vibeke Peschardt. Godt for det, men jeg må også konstatere, at det kniber meget med at gribe til midler, der kan bryde med den udvikling, vi er over for.

Og det samme gælder lidt hr. Ole M. Nielsen, idet jeg har registreret, at hr. Ole M. Nielsen er meget indstillet på, at vi gør noget ved dyrevelfærd. Og så introducerer hr. Ole M. Nielsen nogle nye temaer omkring det åbne land, som jeg får lejlighed til at svare præcis på om føje tid omkring skiltning. Det er også noteret, og der vil komme et svar fra Enhedslisten, som muligvis kan glæde hr. Ole M. Nielsen.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det først hr. Ole M. Nielsen og derefter fru Annie Lunde Hansen.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, det er jo ærgerligt, for vi har jo sympati for de samme ideer, vi ser bare lidt forskelligt på virkeligheden, tror lidt forskelligt om dem.

Hr. Kolstrup er inde på det med, at nogle folk ikke rigtig kunne komme igennem. Jeg kender ikke konkret historien omkring Englevad, men det er så kedeligt, hvis folk, der ikke rigtig kan komme igennem med ideer, synes, at det er, fordi der er sådan nogle stærke kræfter imod dem. Og jeg skal da ikke afvise, at kapitalen er ond, det er kapitalen jo, det er helt oplagt, det er også derfor, vi skal have nogle begrænsninger på den, den er ikke god.

Men der er mulighed for at lave andelskasser. Vi har Andelskassen Merkur i Aalborg, som vist nok er en, der efterhånden opererer for den slags ideer i hele landet. Jeg kender lidt til dem, jeg synes faktisk, de gør det rigtig godt.

Nu ved jeg ikke, hvad Englevad er, men man har jo ikke ret til at gå ind og købe andres aktiver. Men man har ret til og mulighed for at begynde for sig selv, og det skal der være. Det var det, de gjorde – ikke i det forrige århundrede, men i det forrige igen – da de startede andelsbevægelsen. Der begyndte de med at lave sparekasser og lave deres små andelsmejerier osv., og den mulighed skal være til stede stadig væk. Så mener jeg heller ikke, man kan forlange ret me-